

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

P8_TA(2019)0039

Ustanowienie programu Fiscalis na rzecz współpracy w dziedzinie opodatkowania *I****Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 17 stycznia 2019 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego program Fiscalis na rzecz współpracy w dziedzinie opodatkowania (COM(2018)0443 – C8-0260/2018 – 2018/0233(COD))⁽¹⁾**

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2020/C 411/50)

[Poprawka 1, chyba że wskazano inaczej]

POPRAWKI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO (*)

do wniosku Komisji

2018/0233(COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

ustanawiające program Fiscalis na rzecz współpracy w dziedzinie opodatkowania

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114 i 197,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁽¹⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Program Fiscalis 2020, który został ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1286/2013⁽²⁾ i jest wdrażany przez Komisję we współpracy z państwami członkowskimi i państwami stowarzyszonymi, oraz programy będące jego poprzednikami przyczyniły się w znacznym stopniu do ułatwienia i usprawnienia współpracy między organami podatkowymi w Unii. Organy podatkowe państw uczestniczących dostrzegają wartość dodaną tych programów, w tym w odniesieniu do ochrony finansowych i gospodarczych interesów państw członkowskich, Unii i podatników. **Skuteczne** rozwiązanie problemów, jakie przewiduje się na najbliższe dziesięciolecie, **często** nie będzie możliwe, jeśli państwa członkowskie nie będą patrzeć poza granice swoich terytoriów administracyjnych i intensywnie współpracować ze swoimi odpowiednikami.

(1) Sprawa została odesłana do komisji właściwej w celu przeprowadzenia negocjacji międzyinstytucjonalnych na podstawie art. 59 ust. 4 akapit czwarty Regulaminu (A8-0421/2018).

(*) Poprawki: tekst nowy lub zmieniony został zaznaczony kursywą i wytłuszczonym drukiem; symbol ■ sygnalizuje skreślenia.

(1) Dz.U. C z, s. .

(2) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1286/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające program działań na rzecz poprawy skuteczności systemów podatkowych w Unii Europejskiej na okres 2014–2020 (Fiscalis 2020) i uchylające decyzję nr 1482/2007/WE (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 25).

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

- (2) Dzięki programowi Fiscalis 2020 państwa członkowskie mogą rozwijać tę współpracę w ramach Unii, co jest oszczędniejsze niż tworzenie własnych sieci współpracy dwustronnej lub wielostronnej przez każde państwo członkowskie, **czy to między samymi państwami członkowskimi, czy to z państwami trzecimi, z którymi UE ściśle współpracuje w dziedzinie opodatkowania.** W związku z tym należy zapewnić kontynuację tego programu poprzez ustanowienie nowego programu w tej samej dziedzinie, tj. programu Fiscalis („program”).
- (2a) **Program powinien wzmacniać zdolność państw członkowskich do zwalczania oszustw podatkowych, korupcji, uchylania się od opodatkowania i agresywnego planowania podatkowego, co ma polegać w szczególności na pomocy technicznej w dziedzinie szkolenia zasobów ludzkich i na rozwoju struktur administracyjnych. Pomoc ta powinna być świadczona w sposób przejrzysty.**
- (3) Zapewniając ramy dla działań, które wspierają jednolity rynek, sprzyjają konkurencyjności Unii i chronią interesy finansowe i gospodarcze Unii i jej państw członkowskich, program powinien przyczynić się do zapobiegania oszustwom podatkowym, uchylaniu się od opodatkowania i unikaniu opodatkowania, **agresywnemu planowaniu podatkowemu i podwójnemu nieopodatkowaniu;** do zapobiegania niepotrzebnym obciążeniom administracyjnym dla obywateli i przedsiębiorstw w przypadku transakcji transgranicznych i ograniczania tych obciążeń; **do wspierania bardziej sprawiedliwych i skuteczniejszych systemów podatkowych;** do osiągnięcia pełnego potencjału jednolitego rynku i wzmacniania **sprawiedliwej konkurencji w Unii, a także** do promowania i wspierania wspólnego podejścia Unii na forach międzynarodowych.
- (4) Niniejsze rozporządzenie określa pulę środków finansowych na program, które stanowią główną kwotę odniesienia w rozumieniu pkt 17 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 2 grudnia 2013 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami ⁽¹⁾ dla Parlamentu Europejskiego i Rady podczas rocznej procedury budżetowej.
- (5) W celu wsparcia procesu przystępowania państw trzecich i stowarzyszenia tych państw program powinien być otwarty dla państw przystępujących i państw kandydujących, a także dla potencjalnych kandydatów i krajów partnerskich objętych europejską polityką sąsiedztwa, w przypadku gdy spełnione są określone warunki. Może on być również otwarty dla innych państw trzecich, **zwłaszcza tych najslabiej rozwiniętych,** zgodnie z warunkami ustanowionymi w szczegółowych umowach zawartych pomiędzy Unią a tymi państwami dotyczących ich uczestnictwa we wszelkich programach unijnych.
- (5a) **Parlament Europejski określił swoje priorytety. Obecny brak środków finansowych spowalnia osiągnięcie celów ustalonych przez Parlament Europejski dotyczących wieloletnich ram finansowych na okres po 2020 r. [2017/2052(INI)]. Skuteczniejsza współpraca w dziedzinie podatków może umożliwić sprawniejsze gromadzenie zasobów niezbędnych do realizacji przyszłych wieloletnich ram finansowych.**
- (6) Do przedmiotowego programu ma zastosowanie rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) **2018/1046** ⁽²⁾ („rozporządzenie finansowe”). Określa ono zasady wykonania budżetu Unii, w tym zasady dotyczące dotacji, nagród, zamówień i zwrotu kosztów poniesionych przez ekspertów zewnętrznych.
- 7) Działania stosowane w ramach programu Fiscalis 2020 okazały się właściwe i dlatego powinny zostać utrzymane. W celu uproszczenia i zwiększenia elastyczności w realizacji programu, a tym samym lepszego zrealizowania jego celów, działania powinny zostać zdefiniowane wyłącznie w odniesieniu do ogólnych kategorii wraz z podaniem konkretnych obrazowych przykładów działań. **Jednakże działania powinny mieć na celu zajęcie się zagadnieniami priorytetowymi, aby chronić interesy finansowe i gospodarcze Unii i jej państw członkowskich.** Poprzez współpracę i budowanie zdolności program Fiscalis powinien również propagować i wspierać rozpowszechnianie innowacji i zwiększanie jej efektu dźwigni w celu dalszej poprawy zdolności do realizacji głównych priorytetów w dziedzinie opodatkowania.
- (8) Ze względu na coraz większą mobilność podatników, liczbę transakcji transgranicznych, umiędzynarodowienie instrumentów finansowych **i związane z tym rosnące ryzyko oszustw podatkowych, uchylania się od opodatkowania i agresywnego planowania podatkowego,** które wykraczają daleko poza granice Unii, w interesie Unii lub państw członkowskich mogłoby leżeć wprowadzenie dostosowań lub rozszerzeń europejskich systemów elektronicznych na państwa trzecie niestowarzyszone z programem oraz organizacje międzynarodowe. W szczególności pozwoliłoby to uniknąć obciążenia administracyjnego i kosztów wynikających z opracowywania

⁽¹⁾ Dz.U. C 373 z 20.12.2013, s. 1.

⁽²⁾ **Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012, Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).**

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

i eksploatacji dwóch podobnych systemów elektronicznych służących do, odpowiednio, unijnej i międzynarodowej wymiany informacji. W związku z tym, jeżeli jest to należycie uzasadnione przez taki interes, dostosowania lub rozszerzenia europejskich systemów elektronicznych na współpracę z państwami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi powinny być kwalifikowalnymi kosztami w ramach programu. **Pod warunkiem że zagadnienia priorytetowe zostały w pełni sfinansowane, w ramach programu można również, w stosownych przypadkach, zachęcać do podjęcia konkretnych działań angażujących kraje najslabiej rozwinięte, w szczególności w zakresie automatycznej wymiany informacji.**

- (9) Biorąc pod uwagę znaczenie globalizacji i znaczenie zwalczania oszustw podatkowych, uchylania się od opodatkowania i agresywnego planowania podatkowego, w programie powinna być nadal przewidziana możliwość zaangażowania ekspertów zewnętrznych w rozumieniu art. 238 rozporządzenia finansowego. **Wybór ekspertów powinien odbywać się w przejrzysty sposób i w oparciu o ich umiejętności, doświadczenie i wiedzę odpowiednie dla danego działania, a także ich zdolność do wnoszenia wkładu na rzecz tego działania. Należy dopilnować, aby eksperci byli bezstronni oraz aby nie występowały u nich żadne potencjalne konflikty interesów z ich rolą zawodową. Należy zapewnić zrównoważoną reprezentację wszystkich istotnych zainteresowanych stron.**
- (9a) **W związku z niedawnym przyjęciem dyrektyw Rady 2014/107/UE⁽¹⁾, (UE) 2015/2376⁽²⁾, (UE) 2016/881⁽³⁾, (UE) 2016/2258⁽⁴⁾, (UE) 2018/822⁽⁵⁾ oraz trwającymi negocjacjami w sprawie wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania osób prawnych (CCCTB), celem programu powinno być szkolenie pracowników administracji podatkowych w celu zapewnienia skutecznego wdrożenia tych dyrektyw.**
- (10) Zgodnie z zobowiązaniem Komisji do zapewnienia spójności i uproszczenia programów finansowania, poczynionym w komunikacie z dnia 19 października 2010 r. zatytułowanym „Przegląd budżetu UE”⁽⁶⁾, w przypadku gdy działania przewidziane w ramach programu prowadzą do osiągnięcia celów, które są wspólne dla różnych instrumentów finansowych, zasoby powinny być współdzielone z innymi unijnymi instrumentami finansowania, ale z wyłączeniem możliwości podwójnego finansowania. Działania w ramach programu powinny zapewniać spójność w wykorzystaniu zasobów unijnych wspierających politykę podatkową i organy podatkowe.
- (10a) **W trosce o opłacalność program Fiscalis powinien wykorzystywać możliwe synergie z innymi działaniami Unii w powiązanych dziedzinach, takich jak program celny, program UE w zakresie zwalczania nadużyć finansowych, program jednolitego rynku oraz program wspierania reform.**
- (10b) **Pojedyncze krajowe inicjatywy na rzecz przeciwdziałania nadużyciom finansowym mogą potencjalnie skutkować przeniesieniem nieuczciwej działalności do innych, często sąsiednich, państw członkowskich oraz powstaniem nieproporcjonalnego obciążenia administracyjnego dla przestrzegających przepisów przedsiębiorstw, a także brakiem pewności prawa podczas zawierania międzynarodowych transakcji handlowych. W związku z tym kwestią o zasadniczym znaczeniu jest, aby Komisja ujedynoliciła krajowe środki zwalczania nadużyć finansowych za pomocą koordynowania najlepszych praktyk krajowych na szczeblu Unii.**
- (11) **Znaczną część budżetu w ramach programu mają pochłonąć działania w zakresie budowania zdolności w dziedzinie technologii informacyjnej (IT). W związku z tym przepisy szczegółowe powinny określać odpowiednio wspólne i krajowe elementy europejskich systemów elektronicznych. Ponadto jasno określony powinien być zakres działań i obowiązków Komisji i państw członkowskich. Należy zapewnić niezakłóconą interoperacyjność między wspólnymi i krajowymi elementami europejskich systemów elektronicznych oraz synergie z innymi elektronicznymi systemami odpowiednich programów Unii.**
- (12) Obecnie nie ma wymogu sporządzania wieloletniego planu strategicznego w dziedzinie opodatkowania („MASP-T”) w celu stworzenia spójnego i interoperacyjnego środowiska elektronicznego na potrzeby opodatkowania w Unii. Program powinien przewidywać opracowanie takiego MASP-T, aby zapewnić spójność i koordynację działań w zakresie budowania zdolności w dziedzinie IT.

(¹) Dyrektywa Rady 2014/107/UE z dnia 9 grudnia 2014 r. zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania (Dz.U. L 359 z 16.12.2014, s. 1).

(²) Dyrektywa Rady (UE) 2015/2376 z dnia 8 grudnia 2015 r. zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania (Dz.U. L 332 z 18.12.2015, s. 1).

(³) Dyrektywa Rady (UE) 2016/881 z dnia 25 maja 2016 r. zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania (Dz.U. L 146 z 3.6.2016, s. 8).

(⁴) Dyrektywa Rady (UE) 2016/2258 z dnia 6 grudnia 2016 r. zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE w odniesieniu do dostępu organów podatkowych do informacji dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy (Dz.U. L 342 z 16.12.2016, s. 1).

(⁵) Dyrektywa Rady (UE) 2018/822 z dnia 25 maja 2018 r. zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania w odniesieniu do podlegających zgłoszeniu uzgodnień transgranicznych (Dz.U. L 139 z 5.6.2018, s. 1).

(⁶) COM(2010)0700.

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

- (13) Niniejsze rozporządzenie powinno być wdrażane za pomocą programów prac. Z uwagi na średnio- i długoterminowy charakter celów i w oparciu o doświadczenia zdobyte z biegiem czasu programy prac powinny być tak skonstruowane, by obejmowały kilka lat. Przejście z rocznych programów prac na wieloletnie programy prac zmniejszy obciążenie administracyjne zarówno po stronie Komisji, jak i państw członkowskich, **ale w żadnej sytuacji nie powinno to prowadzić do utraty informacji lub przejrzystości dla podatników. Wieloletnie programy prac powinny odzwierciedlać wszystkie istotne informacje przedstawione w kontekście sprawozdań rocznych lub analiz, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu. Te roczne sprawozdania powinny być udostępniane publicznie w celu poinformowania podatników o najlepszych praktykach, wyciągniętych wnioskach, wyzwaniach i utrzymujących się przeszkodach zidentyfikowanych w ramach programu.**
- (14) W celu **uzupełnienia** niniejszego rozporządzenia należy **przekazać** Komisji uprawnienia **do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) w odniesieniu do przyjmowania programów prac.**
- (15) Zgodnie z pkt 22 i 23 porozumienia międzyinstytucjonalnego na rzecz lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r. ⁽¹⁾ zachodzi potrzeba oceny programu w oparciu o informacje zgromadzone w kontekście konkretnych wymogów dotyczących monitorowania, przy czym należy unikać nadmiernej regulacji i obciążeń administracyjnych, zwłaszcza względem państw członkowskich, **a tym samym uwzględniając również REFIT.** Wymogi te **powinny**, w stosownych przypadkach, obejmować mierzalne wskaźniki jako podstawę oceny oddziaływania rozporządzenia w terenie. **Wyniki tego monitorowania powinny być przedmiotem corocznego sprawozdania zbiorczego sporządzanego przez Komisję w oparciu o informacje przekazane przez państwa członkowskie. Powinno ono zawierać zestawienie utrzymujących się w państwach członkowskich przeszkód utrudniających osiąganie celów programu określonych w art. 3 oraz poruszanie zagadnień priorytetowych określonych w art. 7 ust. 2a, oraz sugestie dotyczące najlepszych praktyk. Komisja powinna ponadto sporządzić okresową i końcową ocenę programu. Zarówno sprawozdania roczne, jak i sprawozdania z oceny powinny być upubliczniane na specjalnej stronie internetowej.**
- (15a) **Co dwa lata Komisja powinna organizować seminarium z udziałem dwóch przedstawicieli państw członkowskich beneficjentów w celu omówienia problematycznych kwestii i zaproponowania możliwych usprawnień związanych z obszarami tematycznymi programu, a zwłaszcza wymiany informacji między administracjami podatkowymi. Uczestnikami tego seminarium są odpowiednio przedstawiciel lub przedstawicielka dyrekcji administracji podatkowych i przedstawiciel lub przedstawicielka związków zawodowych pracowników administracji podatkowych, a także przedstawiciel lub przedstawicielka Parlamentu Europejskiego i Rady.**
- (16) Aby we właściwy sposób reagować na zmiany w priorytetach polityki podatkowej, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 TFUE dotyczących zmian w wykazie wskaźników służących mierzeniu realizacji szczegółowych celów programu. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r. W szczególności, aby zapewnić udział na równych zasadach Parlamentu Europejskiego i Rady w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.
- (17) Zgodnie z rozporządzeniem finansowym, rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 ⁽²⁾ oraz rozporządzeniami Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 ⁽³⁾, (Euratom, WE) nr 2185/96 ⁽⁴⁾ i (UE) 2017/1939 ⁽⁵⁾ interesy finansowe Unii należy chronić za pomocą proporcjonalnych środków, w tym środków zapobiegania nieprawidłowościom i nadużyciom finansowym, ich wykrywania, korygowania i dochodzenia, a także

⁽¹⁾ Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 13 kwietnia 2016 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej a Komisją Europejską w sprawie lepszego stanowienia prawa (Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 312 z 23.12.1995, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażające wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (Dz.U. L 283 z 31.10.2017, s. 1).

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

odzyskiwania środków straconych, nienależnie wypłaconych lub nieodpowiednio wykorzystanych oraz, w stosownych przypadkach, nakładania sankcji administracyjnych. W szczególności, zgodnie z rozporządzeniem (UE, Euratom) nr 883/2013 i rozporządzeniem (Euratom, WE) nr 2185/96 Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) może prowadzić dochodzenia administracyjne, w tym kontrole na miejscu i inspekcje, w celu ustalenia, czy miały miejsce nadużycie finansowe, korupcja lub jakiegokolwiek inne nielegalne działanie, naruszające interesy finansowe Unii. Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2017/1939 Prokuratura Europejska (EPPO) może prowadzić dochodzenia i ścigać nadużycia finansowe i inne przestępstwa naruszające interesy finansowe Unii, jak przewidziano w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371⁽¹⁾. Zgodnie z rozporządzeniem finansowym każda osoba lub podmiot, które otrzymują środki finansowe Unii, w pełni współpracują w celu ochrony interesów finansowych Unii, przyznają konieczne prawa i dostęp Komisji, OLAF-owi, EPPO i Europejskiemu Trybunałowi Obrachunkowemu oraz zapewniają, aby wszelkie osoby trzecie uczestniczące w wykonaniu środków finansowych Unii przyznały tym organom równoważne prawa.

- (18) Do niniejszego rozporządzenia zastosowanie mają horyzontalne przepisy finansowe przyjęte przez Parlament Europejski i Radę na podstawie art. 322 **TFUE**. Przepisy te zostały określone w rozporządzeniu finansowym i dotyczą w szczególności procedury ustanawiania i wykonywania budżetu w formie dotacji, zamówień, nagród, zarządzania pośredniego oraz przewidują kontrolę odpowiedzialności podmiotów działań finansowych. Przepisy przyjęte na podstawie art. 322 TFUE dotyczą również ochrony budżetu Unii w przypadku systemowych niedociągnięć w zakresie praworządności w państwach członkowskich, gdyż poszanowanie praworządności jest niezbędnym warunkiem należytego zarządzania finansami i skutecznego finansowania unijnego.
- (19) Rodzaje finansowania i metody wdrażania na podstawie niniejszego rozporządzenia wybiera się na podstawie ich potencjału osiągnięcia szczególnych celów działań i możliwości uzyskania wyników, z uwzględnieniem w szczególności kosztów kontroli, obciążeń administracyjnych oraz ryzyka naruszenia przepisów. Należy uwzględnić przy tym zastosowanie płatności ryczałtowych, stawek zryczałtowanych i kosztów jednostkowych oraz finansowania niepowiązanego z kosztami, o czym mowa w art. 125 ust. 1 rozporządzenia finansowego. **Pokrywanie kosztów podróży powinno stanowić priorytet, tak aby zapewnić udział ekspertów krajowych we wspólnych działaniach.**
- (20) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez poszczególne państwa członkowskie, natomiast ze względu na jego rozmiary i skutki możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, o której mowa w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (21) Niniejsze rozporządzenie zastępuje rozporządzenie (UE) nr 1286/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady, które w związku z tym należy uchylić,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia program Fiscalis na rzecz współpracy w dziedzinie opodatkowania („program”).
2. Określa ono cele programu, budżet na lata 2021–2027, formy finansowania unijnego oraz zasady dotyczące przyznawania takiego finansowania.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371 z dnia 5 lipca 2017 r. w sprawie zwalczania za pośrednictwem prawa karnego nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii (Dz.U. L 198 z 28.7.2017, s. 29).

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „opodatkowanie” oznacza kwestie – w tym projektowanie, zarządzanie, egzekwowanie i przestrzeganie przepisów – związane następującymi podatkami i opłatami:
 - a) podatek od wartości dodanej przewidziany w dyrektywie Rady 2006/112/WE ⁽¹⁾;
 - b) podatki akcyzowe od alkoholu przewidziane w dyrektywie Rady 92/83/EWG ⁽²⁾;
 - c) podatki akcyzowe od wyrobów tytoniowych przewidziane w dyrektywie Rady 2011/64/UE ⁽³⁾;
 - d) podatki od produktów energetycznych i energii elektrycznej przewidziane w dyrektywie Rady 2003/96/WE ⁽⁴⁾;
 - e) inne podatki i opłaty, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a) dyrektywy Rady 2010/24/UE ⁽⁵⁾, **w tym podatki dochodowe od osób prawnych**, w stopniu, w jakim są one istotne z punktu widzenia jednolitego rynku i współpracy administracyjnej między państwami członkowskimi;
- 2) „organy podatkowe” oznaczają organy publiczne i inne podmioty odpowiedzialne za opodatkowanie lub za działania związane z podatkami;
- 3) „europejskie systemy elektroniczne” oznaczają systemy elektroniczne niezbędne do celów opodatkowania i do wykonywania zadań organów podatkowych;
- 4) „państwo trzecie” oznacza państwo, które nie jest członkiem Unii;
- 4a) **„kraj najslabiej rozwinięty” oznacza państwo trzecie o niskim dochodzie, które zmaga się z poważnymi strukturalnymi przeszkodami dla zrównoważonego rozwoju, zgodnie z definicją Organizacji Narodów Zjednoczonych.**

Artykuł 3

Cele programu

1. Ogólnym celem programu jest wspieranie organów podatkowych i opodatkowania w celu poprawy funkcjonowania jednolitego rynku, wzmocnienia **uczciwej konkurencji w Unii**, ochrony interesów finansowych i gospodarczych Unii Europejskiej i jej państw członkowskich, **między innymi przed oszustwami podatkowymi, uchylaniem się od opodatkowania, agresywnym planowaniem podatkowym, a także usprawnieniem poboru podatków.**
2. Szczegółowym celem programu jest wspieranie polityki podatkowej **i jej właściwego wdrażania, wzmocnienie współpracy w dziedzinie podatków, wymiany informacji podatkowych** i budowania zdolności administracyjnych, w tym kompetencji ludzkich, oraz opracowanie i eksploatacja europejskich systemów elektronicznych, **a także stopniowa modernizacja narzędzi sprawozdawczych i audytowych oraz oprogramowania, które mają być w jednolity sposób stosowane we wszystkich państwach członkowskich. Program pomaga również administracjom podatkowym w ułatwianiu i poprawie wdrażania unijnych dyrektyw dotyczących opodatkowania oraz szkoleniu personelu w tym zakresie.**

Artykuł 4

Budżet

1. Pula środków finansowych na realizację programu na lata 2021–2027 wynosi **300 mln EUR według cen z 2018 r. (tj. 339 mln EUR w cenach bieżących).**

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1;

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 92/83/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych (Dz.U. L 316 z 31.10.1992, s. 21).

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 2011/64/UE z dnia 21 czerwca 2011 r. w sprawie struktury oraz stawek akcyzy stosowanych do wyrobów tytoniowych (Dz.U. L 176 z 5.7.2011, s. 24).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (Dz.U. L 283 z 31.10.2003, s. 51).

⁽⁵⁾ Dyrektywa Rady 2010/24/UE z dnia 16 marca 2010 r. w sprawie wzajemnej pomocy przy odzyskiwaniu wierzytelności dotyczących podatków, ceł i innych obciążeń (Dz.U. L 84 z 31.3.2010, s. 1).

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

2. Z kwoty, o której mowa w ust. 1, można **między innymi** pokrywać wydatki na przygotowanie, monitorowanie, kontrolę, audyt, ocenę i inne działania związane z zarządzaniem programem oraz na ocenę realizacji jego celów. Z kwoty tej można ponadto pokrywać wydatki związane z badaniami **i innymi odpowiednimi materiałami przedłożonymi w formie pisemnej**, spotkaniami ekspertów, działaniami informacyjnymi i komunikacyjnymi, o ile są one związane z celami programu, jak również wydatki związane z sieciami informatycznymi w zakresie przetwarzania i wymiany informacji, w tym z narzędziami informatycznymi dla przedsiębiorstw oraz z innego rodzaju pomocą techniczną i administracyjną niezbędną w związku z zarządzaniem programem.

Artykuł 5

Państwa trzecie stowarzyszone z programem

Program jest otwarty dla następujących państw trzecich:

- a) państwa przystępujące, państwa kandydujące i potencjalni kandydaci, zgodnie z ogólnymi zasadami i ogólnymi warunkami udziału tych państw w programach Unii, ustanowionymi w odpowiednich umowach ramowych i decyzjach rad stowarzyszenia lub w podobnych porozumieniach oraz zgodnie ze szczegółowymi warunkami ustanowionymi w porozumieniach między Unią a tymi państwami;
- b) państwa objęte europejską polityką sąsiedztwa, zgodnie z ogólnymi zasadami i ogólnymi warunkami udziału tych państw w programach Unii, ustanowionymi w odpowiednich umowach ramowych i decyzjach rady stowarzyszenia lub w podobnych porozumieniach oraz zgodnie ze szczegółowymi warunkami ustanowionymi w porozumieniach między Unią a tymi państwami, pod warunkiem że państwa te osiągnęły dostateczny poziom zbliżenia właściwego prawodawstwa i metod administracyjnych do prawodawstwa i metod Unii;
- c) inne państwa trzecie, zgodnie z warunkami ustanowionymi w porozumieniu szczegółowym obejmującym kwestie uczestnictwa państwa trzeciego w dowolnym programie unijnym, o ile takie porozumienie:
 - zapewnia właściwą równowagę między wkładem państwa trzeciego uczestniczącego w programach unijnych a osiąganymi przez nie korzyściami;
 - określa warunki uczestnictwa w tych programach, w tym obliczenie wkładów finansowych do poszczególnych programów i ich kosztów administracyjnych. Wkłady te stanowią dochody przeznaczone na określony cel zgodnie z art. 21 ust. 5 rozporządzenia finansowego;
 - nie przyznaje państwu trzeciemu mocy decyzyjnej w odniesieniu do programu;
 - gwarantuje Unii prawo do zapewnienia należytego zarządzania finansami i ochrony swoich interesów finansowych.

Pod warunkiem, że zostały w pełni sfinansowane zagadnienia priorytetowe, do udziału w programie zachęca się kraje najslabiej rozwinięte, zgodnie z zasadami spójności polityki na rzecz rozwoju i warunkami określonymi w szczegółowych umowach między tymi krajami a Unią dotyczących udziału tych krajów w programie. Z zastrzeżeniem ust. 1 lit. c) udział w programie krajów najslabiej rozwiniętych jest dla nich bezpłatny i koncentruje się na osiągnięciu międzynarodowych celów podatkowych, takich jak automatyczna wymiana informacji podatkowych. Umowa szczegółowa gwarantuje prawa Unii do zapewnienia należytego zarządzania finansami i ochrony jej interesów finansowych.

Artykuł 6

Realizacja i formy finansowania unijnego

1. Program jest realizowany według metody zarządzania bezpośredniego zgodnie z rozporządzeniem finansowym.
2. Program może zapewniać finansowanie w dowolnej formie przewidzianej w rozporządzeniu finansowym, w szczególności w postaci dotacji, nagród, zamówień oraz zwrotu kosztów podróży i kosztów pobytu ponoszonych przez ekspertów zewnętrznych.

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

ROZDZIAŁ II KWALIFIKOWALNOŚĆ

Artykuł 7

Działania kwalifikowalne

1. Do finansowania kwalifikują się wyłącznie działania służące realizacji celów, o których mowa w art. 3.
2. Działania, o których mowa w ust. 1, obejmują:
 - a) spotkania i podobne imprezy ad hoc;
 - b) ustrukturyzowaną współpracę opartą na projektach, **w tym inspekcje na miejscu i wspólne audyty**; [Popr. 2 i 3]
 - c) działania w zakresie budowania zdolności w dziedzinie IT, w szczególności w zakresie opracowywania i eksploatacji europejskich systemów elektronicznych **lub tworzenia wspólnych rejestrów**;
 - d) działania w zakresie budowania zdolności i kompetencji ludzkich;
 - e) działania wspierające i inne działania, w tym:
 - 1) badania **i inne odpowiednie materiały przedłożone w formie pisemnej**;
 - 2) działania innowacyjne, w szczególności weryfikacje poprawności projektów, projekty pilotażowe i tworzenie prototypów;
 - 3) wspólnie opracowywane działania komunikacyjne;
 - 4) wszelkie inne **odpowiednie** działania przewidziane w programach prac, o których mowa w art. 13, jakie są niezbędne do osiągnięcia celów lub zgodnie z celami określonymi w art. 3.

Możliwe formy **odpowiednich** działań, o których mowa w lit. a), b) i d), są przedstawione są w postaci niewyczerpującego wykazu w załączniku 1.

2a. Działania, o których mowa w ust. 1, obejmują poniższy wykaz tematów priorytetowych:

- a) **niwelowanie luk w skutecznym wdrażaniu zmienionej dyrektywy Rady 2011/16/UE⁽¹⁾**;
- b) **skuteczna wymiana informacji, w tym wnioski grupowe, oraz opracowanie użytecznych formatów uwzględniających inicjatywy na szczeblu międzynarodowym**;
- c) **usunięcie przeszkód dla współpracy transgranicznej**;
- d) **usunięcie przeszkód utrudniających dostęp do informacji o beneficjentach rzeczywistych na mocy zmienionej dyrektywy Rady 2011/16/UE**;
- e) **zwalczanie oszustw transgranicznych związanych z VAT**;
- f) **wymiana najlepszych praktyk związanych z windykacją podatków, w tym podatków, które nie zostały zapłacone zgodnie z europejską dyrektywą w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności (EUSTD)**;
- g) **wdrożenie jednolitych krajowych narzędzi informatycznych w celu stworzenia wspólnych interfejsów umożliwiających wzajemne połączenie krajowych systemów informatycznych**;

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2011/16/UE z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania i uchylająca dyrektywę 77/799/EWG (Dz.U. L 64 z 11.3.2011, s. 1).

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

3. Działania polegające na opracowywaniu i wdrażaniu dostosowań lub rozszerzeń wspólnych elementów europejskich systemów elektronicznych do współpracy z państwami trzecimi niestowarzyszonymi z programem lub organizacjami międzynarodowymi kwalifikują się do finansowania, jeżeli leżą w interesie Unii. Komisja wprowadza niezbędne ustalenia administracyjne, które mogą przewidywać wkład finansowy ze strony osób trzecich, których dotyczą te działania.

4. W przypadku gdy działania w zakresie budowania zdolności w dziedzinie IT, o których mowa w ust. 2 lit. c), dotyczą opracowania i eksploatacji europejskiego systemu elektronicznego, do finansowania w ramach programu kwalifikują się tylko koszty związane z obowiązkami powierzonymi Komisji zgodnie z art. 11 ust. 2. Państwa członkowskie ponoszą koszty związane z obowiązkami powierzonymi im zgodnie z art. 11 ust. 3.

Artykuł 8

Udział ekspertów zewnętrznych

1. Gdy jest to korzystne dla realizacji działań służących osiągnięciu celów, o których mowa w art. 3, w działaniach organizowanych w ramach programu w charakterze ekspertów zewnętrznych mogą uczestniczyć przedstawiciele organów rządowych, w tym organów z państw trzecich niestowarzyszonych z programem zgodnie z art. 5, **a także, w stosownych przypadkach**, przedstawiciele organizacji międzynarodowych i innych właściwych organizacji, przedsiębiorców i organizacji reprezentujących przedsiębiorców oraz społeczeństwa obywatelskiego. **Komisja ocenia, między innymi, bezstronność tych ekspertów zewnętrznych, zapewnia, aby nie występowały u nich żadne konflikty interesów w związku z pełnionymi przez nich obowiązkami zawodowymi oraz decyduje o ich uczestnictwie na zasadzie ad hoc, w zależności od potrzeb.**

2. Koszty poniesione przez ekspertów zewnętrznych, o których mowa w ust. 1, kwalifikują się do zwrotu w ramach programu zgodnie z przepisami art. 238 rozporządzenia finansowego.

3. Ekspertów zewnętrznych wybiera Komisja **w ramach przejrzystej i zrównoważonej procedury** na podstawie ich umiejętności, doświadczenia i wiedzy odpowiednich dla danego działania **oraz ich zdolności do wnoszenia wkładu na rzecz tego działania. Komisja zapewnia zrównoważoną reprezentację wszystkich istotnych zainteresowanych stron. Komisja informuje, czy eksperci zewnętrzni uczestniczą we własnym imieniu, czy w imieniu innej organizacji lub innego podmiotu gospodarczego. Listę ekspertów zewnętrznych podaje się do wiadomości publicznej na stronie internetowej Komisji.**

ROZDZIAŁ III

DOTACJE

Artykuł 9

Przyznawanie dotacji, komplementarność i finansowanie łączone

1. Dotacje w ramach programu są przyznawane i zarządzane zgodnie z tytułem VIII rozporządzenia finansowego.

2. Działanie, które otrzymało wkład z innego programu unijnego, może również otrzymać wkład z niniejszego programu, pod warunkiem że wkład ten nie pokrywa tych samych kosztów. Przepisy każdego zaangażowanego unijnego programu stosuje się do wkładu tego programu w dane działanie. Finansowanie skumulowane nie może przekraczać łącznych kosztów kwalifikowalnych działania, a wsparcie w ramach różnych programów unijnych może być obliczane na zasadzie proporcjonalnej zgodnie z dokumentami określającymi warunki udzielania wsparcia.

3. Zgodnie z art. 198 lit. f) rozporządzenia finansowego te dotacje mogą być przyznawane bez zaproszenia do składania wniosków, w przypadku gdy kwalifikujące się podmioty są organami podatkowymi państw członkowskich oraz państw trzecich stowarzyszonych z programem, o których mowa w art. 5 niniejszego rozporządzenia, pod warunkiem że warunki określone w tym artykule zostały spełnione.

Artykuł 10

Stopa współfinansowania

1. W drodze odstępstwa od art. 190 rozporządzenia finansowego w ramach programu można finansować do 100 % kosztów kwalifikowalnych danego działania.

2. W przypadku gdy działania wymagają przyznania dotacji, stopę współfinansowania mającą zastosowanie określa się w wieloletnich programach prac, o których mowa w art. 13.

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY SZCZEGÓLNE DOTYCZĄCE DZIAŁAŃ W ZAKRESIE BUDOWANIA ZDOLNOŚCI W DZIEDZINIE TECHNOLOGII INFORMACYJNEJ

Artykuł 11

Obowiązki

1. Komisja i państwa członkowskie zapewniają wspólnie opracowanie i eksploatację europejskich systemów elektronicznych określonych w wieloletnim planie strategicznym w dziedzinie opodatkowania, o którym mowa w art. 12, w tym ich zaprojektowanie, specyfikację, przeprowadzenie testów zgodności, wdrożenie, konserwację, rozwój, bezpieczeństwo, zapewnienie jakości i kontrolę jakości.
2. Komisja zapewnia w szczególności:
 - a) opracowanie i eksploatację wspólnych elementów ustanowionych na podstawie wieloletniego planu strategicznego w dziedzinie opodatkowania, o którym mowa w art. 12;
 - b) ogólną koordynację opracowania i eksploatacji europejskich systemów elektronicznych, mając na celu ich funkcjonalność, wzajemne połączenie i ciągle doskonalenie oraz ich zsynchronizowane wdrożenie;
 - c) koordynację europejskich systemów elektronicznych na poziomie Unii w celu ich promowania i wdrażania na poziomie krajowym;
 - d) koordynację opracowania i eksploatacji europejskich systemów elektronicznych w odniesieniu do ich interakcji z osobami trzecimi, z wyjątkiem działań mających na celu spełnienie wymogów krajowych;
 - e) koordynację europejskich systemów elektronicznych z innymi odpowiednimi działaniami dotyczącymi administracji elektronicznej na poziomie Unii;
- ea) koordynację stosowanych na szczeblu krajowym środków zwalczania nadużyć finansowych przez określanie najlepszych praktyk krajowych na szczeblu UE i informowanie o nich;*
3. Państwa członkowskie zapewniają w szczególności:
 - a) opracowanie i eksploatację krajowych elementów ustanowionych na podstawie wieloletniego planu strategicznego w dziedzinie opodatkowania, o którym mowa w art. 12;
 - b) koordynację opracowania i eksploatacji krajowych elementów europejskich systemów elektronicznych na poziomie krajowym;
 - c) koordynację europejskich systemów elektronicznych z innymi odpowiednimi działaniami dotyczącymi administracji elektronicznej na poziomie krajowym;
 - d) regularne dostarczanie Komisji informacji o środkach podjętych w celu umożliwienia poszczególnym organom lub przedsiębiorcom pełnego wykorzystania europejskich systemów elektronicznych;
 - e) wdrażanie europejskich systemów elektronicznych na poziomie krajowym.

Artykuł 12

Wieloletni plan strategiczny w dziedzinie opodatkowania (MASP-T)

1. Komisja sporządza i aktualizuje wieloletni plan strategiczny w dziedzinie opodatkowania, w którym wyszczególnione są wszystkie istotne zadania w zakresie opracowania i eksploatacji europejskich systemów elektronicznych, a każdy system, w całości lub w części, jest klasyfikowany jako:
 - a) element wspólny: element europejskich systemów elektronicznych opracowany na poziomie Unii, który jest dostępny dla wszystkich państw członkowskich, lub uznany przez Komisję za wspólny ze względu na efektywność, bezpieczeństwo i racjonalizację;

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

- b) element krajowy: element europejskich systemów elektronicznych opracowany na poziomie krajowym, który jest dostępny w państwie członkowskim, w którym taki element utworzono lub które przyczyniło się do jego wspólnego utworzenia;
- c) połączenie obu tych rodzajów.
2. Wieloletni plan strategiczny w dziedzinie opodatkowania obejmuje także działania innowacyjne i pilotażowe, jak również wspieranie metodologii i narzędzi związanych z europejskimi systemami elektronicznymi.
3. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o zakończeniu realizacji każdego z zadań powierzonych im w ramach wieloletniego planu strategicznego w dziedzinie opodatkowania, o którym mowa w ust. 1. Przedstawiają one również Komisji regularne sprawozdania na temat postępów w realizacji swoich zadań **związanych z całym programem**.
4. Najpóźniej do dnia 31 marca każdego roku państwa członkowskie przedkładają Komisji roczne sprawozdanie z postępów prac w realizacji wieloletniego planu strategicznego w dziedzinie opodatkowania, o którym mowa w ust. 1, obejmujące okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia poprzedniego roku. Te sprawozdania roczne sporządza się w z góry ustalonym formacie. **W rocznych sprawozdaniach z postępów państwa członkowskie zgłaszają przeszkody utrudniające im osiągnięcie celów programu określonych w art. 3 oraz poruszanie kwestii priorytetowych określonych w art. 7 ust. 2a, a także przedstawiają sugestie dotyczące najlepszych praktyk.**
5. Najpóźniej do dnia 31 października każdego roku Komisja, na podstawie rocznych sprawozdań **państw członkowskich**, o których mowa w ust. 4, sporządza sprawozdanie zbiorcze oceniające postępy państw członkowskich i Komisji w realizacji planu, o którym mowa w ust. 1, **a także postępy w osiąganiu celów programu określonych w art. 3 i zagadnień priorytetowych, o których mowa w art. 7 ust. 2a. Aby ocenić poczynione postępy, Komisja uwzględnia w swoim zbiorczym sprawozdaniu rocznym zestawienie utrzymujących się w państwach członkowskich przeszkód utrudniających osiągnięcie celów programu określonych w art. 3 oraz rozwiązanie zagadnień priorytetowych określonych w art. 7 ust. 2a, oraz przedstawia sugestie dotyczące najlepszych praktyk. Komisja upublicznia na specjalnej stronie internetowej zbiorcze sprawozdanie roczne, które służy za podstawę przyszłych wieloletnich programów prac, o których mowa w art. 13, oraz sprawozdań z oceny, o których mowa w art. 15.**

ROZDZIAŁ V

PROGRAMOWANIE, MONITOROWANIE, OCENA i KONTROLA

Artykuł 13

Program prac

1. Program jest realizowany w ramach wieloletnich programów prac, o których mowa w art. 108 rozporządzenia finansowego.
2. Wieloletnie programy prac są przyjmowane przez Komisję w drodze aktów **delegowanych**. Takie akty **delegowane** przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 17.

Artykuł 14

Monitorowanie i sprawozdawczość

1. Wskaźniki odzwierciedlające postępy w realizacji programu w odniesieniu do celów szczegółowych określonych w art. 3 przedstawiono w załączniku 2.
2. W celu zapewnienia skutecznej oceny postępów w realizacji programu w odniesieniu do jego celów Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 17, aby zmienić załącznik 2 w celu dokonania przeglądu lub uzupełnienia wskaźników, jeśli to konieczne, oraz w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia przepisami dotyczącymi ustanowienia ram monitorowania i oceny.
3. System sprawozdawczości dotyczącej realizacji celów zapewnia wydajne, skuteczne i terminowe gromadzenie danych na potrzeby monitorowania realizacji programu i jego rezultatów. W tym celu na odbiorców środków unijnych nakłada się proporcjonalne wymogi dotyczące sprawozdawczości.

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Artykuł 15

Ocena

1. Oceny przeprowadza się w terminie pozwalającym na uwzględnienie ich wyników w procesie decyzyjnym. **Komisja upublicznia oceny na specjalnej stronie internetowej.**
2. Ocena śródk okresowa programu przeprowadzana jest z chwilą, gdy dostępne są wystarczające informacje na temat realizacji programu, jednak nie później niż w ciągu **trzech** lat od rozpoczęcia realizacji programu.
3. Po zakończeniu realizacji programu, lecz nie później niż **rok** po upływie okresu określonego w art. 1, Komisja przeprowadza ocenę końcową programu.
4. Komisja przekazuje wnioski z tych ocen, opatrzone własnymi komentarzami, Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Regionów.

Artykuł 16

Audyty i dochodzenia

Jeżeli państwo trzecie uczestniczy w programie na mocy decyzji przyjętej na podstawie umowy międzynarodowej lub na mocy dowolnego innego instrumentu prawnego, państwo to przyznaje niezbędne prawa i dostęp, których potrzebują odpowiedzialny urzędnik zatwierdzający, Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) i Europejski Trybunał Obrachunkowy, aby móc w pełni wykonywać swoje odpowiednie uprawnienia. W przypadku OLAF-u takie prawa obejmują prawo do prowadzenia dochodzeń, w tym kontroli na miejscu i inspekcji, określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 dotyczącym dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF).

ROZDZIAŁ VI

WYKONYWANIE PRZEKAZANYCH UPRAWNIENI I PROCEDURA KOMITETOWA

Artykuł 17

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w **art. 13 ust. 2 i art. 14 ust. 2**, powierza się Komisji do dnia 31 grudnia 2028 r.
3. Przekazanie uprawnień, o których mowa w **art. 13 ust. 2 i art. 14 ust. 2**, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność żadnych obowiązujących już aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty zgodnie z art. **13 ust. 2 i art. 14 ust. 2** wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Artykuł 18

Procedura komitetowa

1. Komisję wspiera komitet zwany „Komitetem ds. Programu Fiscalis”. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

ROZDZIAŁ VII

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Artykuł 19

Informacja, komunikacja i promocja

1. Odbiorcy finansowania unijnego uznają pochodzenie i zapewniają eksponowanie finansowania unijnego (w szczególności podczas promowania działań i ich rezultatów) poprzez dostarczanie spójnych, skutecznych i proporcjonalnych informacji skierowanych do różnych grup odbiorców, w tym do mediów i opinii publicznej.
2. Komisja prowadzi działania informacyjne i komunikacyjne związane z programem, jego działaniami i rezultatami. Zasoby finansowe przydzielone na program przyczyniają się również do komunikacji w zakresie priorytetów politycznych Unii, o ile są one związane z celami, o których mowa w art. 3.

Artykuł 20

Uchylenie

Rozporządzenie (UE) nr 1286/2013 traci moc ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2021 r.

Artykuł 21

Przepisy przejściowe

1. Niniejsze rozporządzenie nie ma wpływu na kontynuację lub modyfikację danych działań, aż do ich zamknięcia, zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1286/2013, które nadal stosuje się do danych działań aż do ich zamknięcia.
2. Z puli środków finansowych przeznaczonych na program można również pokrywać wydatki na wsparcie techniczne i administracyjne na potrzeby przejścia między tym programem a środkami przyjętymi w ramach poprzedniego programu, tj. na mocy rozporządzenia (UE) nr 1286/2013.
3. W razie potrzeby w budżecie obejmującym okres po 2027 r. mogą zostać zapisane środki na pokrycie wydatków przewidzianych w art. 4 ust. 2, aby umożliwić zarządzanie działaniami, które nie zostaną zakończone do dnia 31 grudnia 2027 r.

Artykuł 22

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w ...

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

ZAŁĄCZNIK 1

Niewyczerpujący wykaz możliwych form działań, o których mowa w art. 7 ust. 2 akapit pierwszy lit. a), b) i d)

Działania, o których mowa w art. 7 ust. 2 akapit pierwszy lit. a), b) i d), mogą mieć między innymi następującą formę:

a) jeśli chodzi o spotkania i podobne wydarzenia *ad hoc*:

- seminaria i warsztaty, zasadniczo z udziałem wszystkich państw, na których odbywają się prezentacje, a uczestnicy prowadzą intensywne dyskusje i wykonują czynności dotyczące danego tematu;
- wizyty robocze organizowane w celu umożliwienia urzędnikom i funkcjonariuszom nabywania lub zwiększania wiedzy eksperckiej i wiadomości dotyczących polityki podatkowej;
- obecność w urzędach administracji oraz udział w postępowaniach administracyjnych;

b) jeśli chodzi o ustrukturyzowaną współpracę:

- grupy projektowe, zasadniczo składające się z przedstawicieli ograniczonej liczby państw, funkcjonujące w ograniczonym czasie w celu realizacji wcześniej wytyczonego celu i uzyskania ściśle określonego rezultatu, łącznie z koordynacją i określeniem punktów odniesienia;
- zespoły ekspertów stanowiące zorganizowaną formę współpracy o charakterze tymczasowym lub stałym, gromadzące wiedzę specjalistyczną w celu wykonywania zadań w konkretnych dziedzinach lub w celu prowadzenia działań operacyjnych, otrzymujące ewentualnie wsparcie w postaci usług współpracy online, pomocy administracyjnej oraz udogodnień w zakresie infrastruktury i wyposażenia;
- wielostronne lub jednoczesne kontrole polegające na skoordynowanym sprawdzaniu sytuacji podatkowej jednego lub większej liczby powiązanych podatników, organizowane przez co najmniej dwa państwa, w tym co najmniej dwa państwa członkowskie, mające wspólne lub uzupełniające się interesy;
- wspólne audyty polegające na sprawdzaniu sytuacji podatkowej jednego lub większej liczby powiązanych podatników przez jeden zespół audytowy składający się z co najmniej dwóch państw, w tym co najmniej dwóch państw członkowskich, mających wspólne lub uzupełniające się interesy;
- wszelkie inne formy współpracy administracyjnej ustanowione dyrektywą 2011/16/UE, rozporządzeniem (UE) nr 904/2010, rozporządzeniem (UE) nr 389/2012 lub dyrektywą 2010/24/UE;

d) jeśli chodzi o działania w zakresie budowania zdolności i kompetencji ludzkich:

- wspólne szkolenia lub rozwój e-uczenia się w celu wspierania niezbędnych umiejętności zawodowych i wiedzy związanych z dziedziną opodatkowania;
- wsparcie techniczne mające na celu usprawnienie procedur administracyjnych, zwiększenie zdolności administracyjnych i poprawę funkcjonowania administracji podatkowych i operacji poprzez inicjowanie i wymianę dobrych praktyk.

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

ZAŁĄCZNIK 2**Wskaźniki**

Cel szczegółowy: wspieranie polityki podatkowej, współpracy w dziedzinie podatków i budowania zdolności administracyjnych, w tym kompetencji ludzkich, oraz opracowanie i eksploatacja europejskich systemów elektronicznych.

1. Budowanie zdolności (administracyjnych, ludzkich i IT):

1. Wskaźnik stosowania i wdrażania unijnego prawa i polityki (liczba działań w ramach programu zorganizowanych w tej dziedzinie i zaleceń wydanych w następstwie tych działań)
2. Wskaźnik uczenia się (zastosowane moduły nauki; liczba przeszkolonych urzędników i funkcjonariuszy; ocena jakości przez uczestników)
3. Dostępność europejskich systemów elektronicznych (wyrażona jako procent czasu)
4. Dostępność wspólnej sieci łączności (wyrażona jako procent czasu)
5. Uprozczone procedury IT dla administracji krajowych i przedsiębiorców (liczba zarejestrowanych przedsiębiorców, liczba wniosków i liczba wyszukiwań w różnych systemach elektronicznych finansowanych w ramach programu)

2. Dzielenie się wiedzą i tworzenie sieci kontaktów:

6. Wskaźnik solidności współpracy (stopień uzyskanej sieci kontaktów, liczba spotkań osobistych, liczba grup współpracy online)
7. Wskaźnik najlepszych praktyk i wytycznych (liczba działań zorganizowanych w ramach programu w tej dziedzinie; odsetek administracji podatkowych, które skorzystały z praktyki roboczej/wytycznych opracowanych przy wsparciu z programu)

2a. Wskaźniki dodatkowe:

1. *Dochody uzyskane w trakcie wspólnych audytów w ramach walki z oszustwami podatkowymi, uchylaniem się od opodatkowania i agresywnym planowaniem podatkowym*
 2. *Liczba wniosków o współpracę administracyjną i sądową złożonych, otrzymanych i rozpatrzonych w poszczególnych państwach członkowskich*
-